

Nette vi nu først Blikket paa Kul, da lyder det ret anseeligt, at den nu bestaaende Kultold, der i et Aar andrager c. 650,000 Kr., skal falde bort. Men dette Beløb tør paa ingen Maade opstilles som væsentlig eller udelukkende kommende Industrien tilgode, hvis Lovforslaget bliver Lov.

Det er selvfølgelig ikke muligt npiagtig at oplyse, hvor stor en Del af det Kvantum Kul, som aarligt indføres her i Landet, der bruges til Brændsel hos Private, til at fyre med i Dampflibe eller som Raaproduct i Gasværker, men det tør dog sikkert antages, at den Del, der anvendes i Industriens Tjeneste, langtfra er saa stor som den, der anvendes i de tre andre her nævnte Diemed. Den Fordel, Industrien kommer til at nyde ved Kultoldens Ophævelse, svinder altsaa ganske overordentlig, hvad der særdeles træffende kan illustreres ved et Par Exempler, hentede fra bestemte Fabriker. Den kgl. Porcellænsfabrik og Bing & Grøndahls Porcellænsfabrik oplyse saaledes, at den aarlige Besparelse ved Kultoldens Ophævelse for dem begge tilsammen kun vil være c. 2,000 Kr., et for de nævnte Fabriker kun forsvindende Beløb, der navnlig ikke staar i Forhold til det Tab, Toldnedfattelsen paa indført Porcellæn formentlig vil tilføie dem, og som for dem begge opgives til henimod 50,000 Kr. De beregne nemlig aarlig gennemsnitlig at producere c. 200,000 Pbd. beforeret Porcellæn og c. 300,000 Pbd. hvidt Porcellæn, men nu foreslaas Tolden paa beforeret Porcellæn nedsat fra 33¹/₃ til 20 Ore pr. Pbd. og paa hvidt Porcellæn fra 16²/₃ til 10 Ore pr. Pbd., saaledes at Toldnedfattelsen i Alt for dem vil beløbe sig til

for 200,000 Pbd. beforeret Porcellæn à 13 ¹ / ₃ Ore	26,666 Kr.
„ 300,000 Pbd. hvidt Porcellæn à 6 ² / ₃ Ore	20,000 —
	tilsammen . . . 46,666 Kr.

Fra L. P. Solmblads Stearinfabrik foreligger der den Oplysning, at Ophævelsen af Kultolden ved en aarlig Fabrikation af 400,000 Pbd. Lys, hvortil bruges 180 Læster Kul, kun vil forstaafe Fabrikens en Mindreudgift af 486 Kr. eller 0,00125 Ore pr. Pbd. Lys.

Ophævelsen af Kultolden har aldeles bestemt kun mindre Betydning for de her nævnte Fabriker, og fra dem tør der formentlig delvis sluttes til hele Industrien. Kultolden er en Faktor, men kun en underordnet Faktor. Anderledes stiller det sig derimod, naar vi komme til Ophævelsen af Tolden paa en Række mere eller mindre forarbejdede Gjenstande af Jern og andet Metal, der, da de ikke tilvirkes heri Landet, maa betragtes som Naaemner. Der er formentlig ingen Tvivl om, at denne Ophævelse af Told virkelig vil komme Industrien til Nytte, men der er her, som det synes, berettigede Dnsker om at udstrække Toldfriheden noget videre, end Lovforslaget gjør. Det er saaledes ønsket, at ikke alene „Staal-Stænger“, men „Stænger af alle Slags Metaller“ maatte blive toldfri, at trukne Gas- og Vandledningsrør i Henseende til Toldfriheden maatte blive ligestillede med støbte Gas- og Vandledningsrør, ligesom at ikke-overspunden eller ikke-omviklet Jern- og Staaltraad maa blive toldfri*). De Dnsker, der i denne Retning næres med Hensyn til Metalgjenstande, overgaas imidlertid langt af, hvad der ønskes i Henseende til Naastoffet Træ. Lovforslaget gjør nemlig intet Skridt af afgjørende Betydning her. Det nedsetter kun den nugældende Told paa Træsorter i usforarbejdet eller raat udstaaren Tilstand, saa Bræder, Planke, Lister osv., men giver Intet frit, og dog ere de nævnte Artikler et nok saa vigtigt Raaproduct som de ovenfor nævnte Gjenstande af Jern og Metal; det synes derfor fuldstændig i Lovforslagets Aand, naar det kjøbenhavnske Snedkerlaug ønsker, at Løbe-Nr. 152 og 153 forandres til følgende korte Bestemmelser: „Alt raat og usforarbejdet Træ, deriblandt Lømmer og Bræder, frit.“ Slaas dette fast, er det en virkelig Hjælp overfor Industrien, og samtidigt lettes Toldvæsenets Arbejde formentlig ikke ubetydeligt. Som et Raastof af Træ burde endelig vistnok Træmasse til Papirfabrikation betragtes. Efter Lovforslaget forandres den bestaaende Told (10 % af Værdien) til 0,25 Ore pr. Pbd.; fra en Værditold bliver den en Bægttold; men dette turde vistnok være særdeles uheldigt, da Massen som Regel indføres i fugtig Tilstand, og Tolden altsaa særlig kommer til at afhænge af det Kvantum Vand, som det paagældende Parti tilfældig indholder. Naturligvis vilde det vistnok være rigtigere helt at frigive Indførselen af den her nævnte Papirmasse, saa meget mere, som Tolden paa Hovedmassen af Papir er foreslaet nedsat fra 2¹/₂ Sk. til 4 Ore pr. Pbd. eller med ca. 1¹/₅ Ore pr. Pbd., Noget, vi her drage frem, fordi det i Lovforslagets Motiver, der dog udtale, „at vore indenlandske Papir-

*) Det skal dog ikke lades ubemærket, at der ogsaa har høvet sig Stemmer for i enkelte Retninger at indskrænke Antallet af de Gjenstande, der efter Lovforslaget skulle indgaa toldfrit. Det dreier sig her væsentlig om Kobberplader samt Jernplader, forsynede med Huller, men hertil skulle vi nedenfor komme tilbage.